

LITERATURA POPULAR del XVI XVII i XVIII

Encara que del segle XVI fins al XVIII la literatura culta catalana pateix un declivi, la literatura popular manté la seva gran vitalitat. Els romàntics, al segle XIX, recullen la literatura popular de cada regió que, d'altra forma, s'hagués perdut. Aquí a Catalunya els autors pertanyents al moviment de "La Renaixença" fan el mateix i fins i tot aquesta literatura els serveix com a model.

Els gèneres en **prosa** que més destaquen són la rondalla, la llegenda i les tradicions. En la rondalla apareixen elements reals i fantàstics en un temps i un espai indeterminats. El llenguatge és senzill i la finalitat moralitzadora. Les llegendes narren fets històrics o reals, deformats i enriquits amb el pas dels segles. Les tradicions són petites narracions que narren l'origen de noms de pobles.

Destaca la llegenda "El Comte Arnau", basada en la vida d'un senyor feudal del segle XV i en la seva amistat amb el dimoni, fruit de la seva imaginació. Diu la llegenda que a causa de diversos pecats va ser condemnat eternament a cavalcar tota l'eternitat sobre un cavall negre al qual li surten flames per la boca i pels ulls.

Quant a **poesia**, trobem una gran varietat de gèneres. Les nades són cançons relacionades amb el naixement de Jesucrist. Les corrandes consten d'estrofes de quatre versos de set síl·labes. Aquesta estructura senzilla permet l'espontaneïtat. Els romanços són textos narratius en vers que parlen d'un tema històric, sobretot de conflictes, guerres i bandolerisme. Als bandolers se'ls mitificava com a defensors d'algunes classes socials, i aquesta mitificació queda reflectida en els romanços. Aquestes composicions són en versos d'art menor i hi abunden els paral·lelismes.

Un exemple de poesia d'aquests segles és la balada "El mariner", que fa referència als raptos que es produïen durant l'època i a les fantasies que s'imaginaven les dones mentre brodaven a la vora de la mar. En el poema, una donzella és raptada per un mariner, i es lamenta perquè les seves germanes són casades amb homes de gran categoria i ella, en canvi, serà marinera. Al final descobreix que el mariner és, en realitat, el fill del rei d'Anglaterra i que, per tant, ella acabarà sent reina.

El teatre popular d'aquesta època perfecciona les formes medievals de contingut profà o religiós. Es representen peces dramàtiques i breus que eren descripcions de costums acompanyades de música. El vessant que més es va desenvolupar va ser el religiós. Es tracten temes com el naixement de Jesús i l'adoració; la mort, passió i resurrecció de Crist; la vida de la Verge Maria; la vida i miracles dels sants; alguns passatges de l'Antic Testament, etc.